

18x22x30cm
теракота

Стефан Тодоров

35x26x18cm
теракота

Милош Глигорић

ФЕЊЕРИ НА ДРИНИ

Нису могли изабрати боље место од Дрине, од обале која памти много више од људи, и приповеда живописније од књига и уџбеника историје. Утону сликари у дан и ноћ, и уз светлост белутка и фењера осликавају свој доживљај лепоте и антрополошке суштине живота. Зашто на Дрини!? Зато што је се на сабљи и орозу душмана и на савести српскога изрода. Што не зна за лажи и притворства, и не мари за поткупљиву људску ћуд. Опомена је свима који би да дођу и похарају.

Дрина мирише на рибе и крв, на биље и мртва тела. Занета у небесне висине и вртове тече кроз време као кроз кућу страха, с тугом и ономеном. Уливајући се у срце целом српском роду, постала је наша љубав легенда и мит. И Дрина је као и уметност, сажетак живота који се опире сваком злу. Сликари знају да је неосвојена жеља источног и западног света, и да су се у њој давили сви просвећени и непросвећени сатрани, европски и турски. Знају да је Дрина Србима исто што и завет Видовдана. На Косову је у једном дану изгинуо "цвет српског племства", а на Дрини гине вековима. Тече Дрина, тече од давнина, од извора све до наших дана. Носи завет и оца и сина да чувају завет Видовдана. Сликари из Србије, Републике Српске и Бугарске, са

којима и ја поделих једну њих, уз пламен вагре, фењера и поезије, донеше и у мој живот архетипску лепоту прожимања уметности и живота, и пробудише ми наду да може бити боље него што слутим, лепше него што казује мисао обамрла. У општем метежу, дадоше ми крила да се подигнем из пепела обамрле љубави. Окренути Дрини и човеку, пејсажу и апстрактним композицијама, сентименту душе и геометрији општег и личног концепта, уверили су ме да је стварност уметности, збиља, стварнија од живота, и да у овом распукнућу живота, једино још уметност и уметници одржавају целомудреним срце и разум. Да није њих, не би било ни нас! У општем распаду друштвених идеја и концепата, уметницима је припала творачка улога чувања целине људског духа. У време кад ни наука не служи људима, већ много више деструкцији и дезинтеграцији људских вредности, кад човек-истраживач суштине живота долази до епохалних открића, а политика све окреће против човека, уметност указује на тај факат. Моћан је, можда, само апел уметности да заустави пропаст света. Тог апела, у амалгамским значењима, има на свим сликама које настају у колонији на Дрини.

И још нешто, за мене важније и од уметности! Сликари су људи добри као хлеб. Ако осете да разумете њихове поруке, можете их слободно ставити на рану. Извидаће вас и опоравити за победу живота над силама пролазности и смрти. Знају то организатори. Тако и они налазе себи спаса пред профаном јавом живота.

Љубомир Ћорић

покровитељ:

Скупштина Општине Шабац
Издавач: Дом Културе Прњавор

Дизајн: Јелена Пантовић

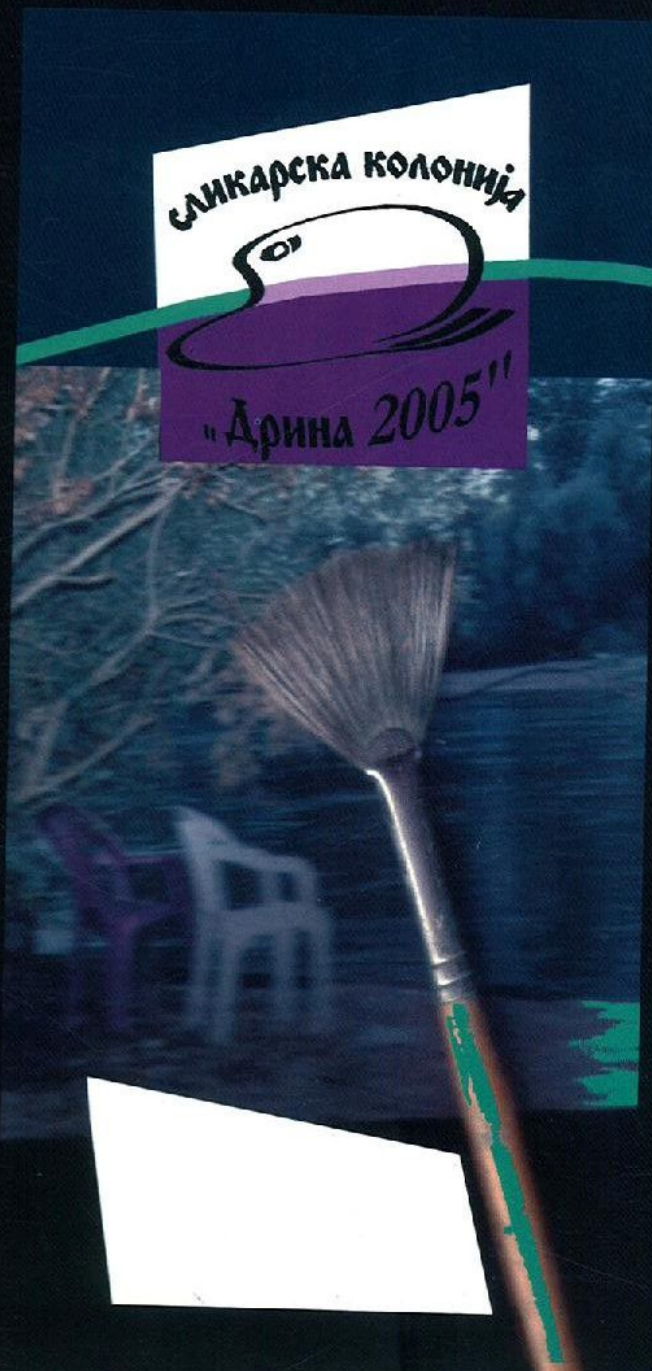
Штампа: Алфа штампарија Лозница

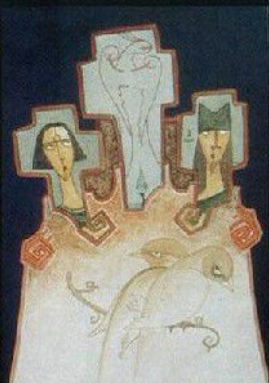
Тираж: 400 примерака

СЛИКАРСКА КОЛОНИЈА

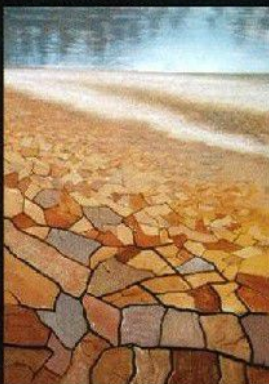
"Дрина 2005"

50x70cm
акрил

Миодраг Антонић

50x70cm
уље

Божидар Пантовић

50x70cm
уље

Петар Борђошки

80x100cm
уље

Славиша Кевић

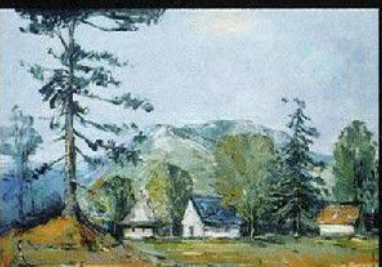
50x70cm
уље

Драган Јовановић
Риле

50x70cm
уље

Марија Јекић

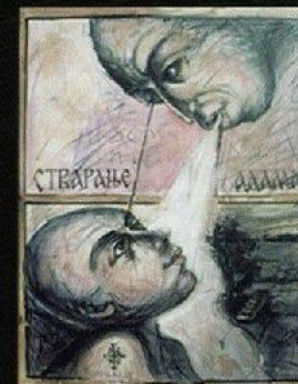
50x70cm
уље

Јован Пантовић

80x100cm
airbrush

Михаило Глигорић

80x100cm
уље

Радивој Маринковић
Рока

80x100cm
уље

Драго Симић